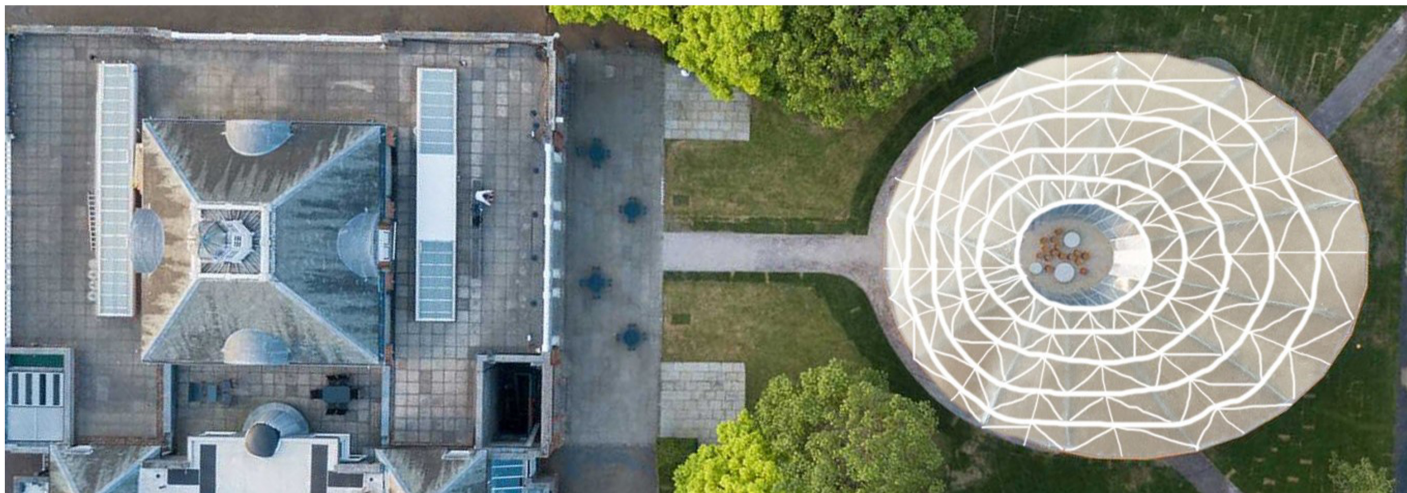

Analýza stavby Alexandra Nikolić

zimní semestr 2020/2021
ZAN111_Sodomková_Pastorok

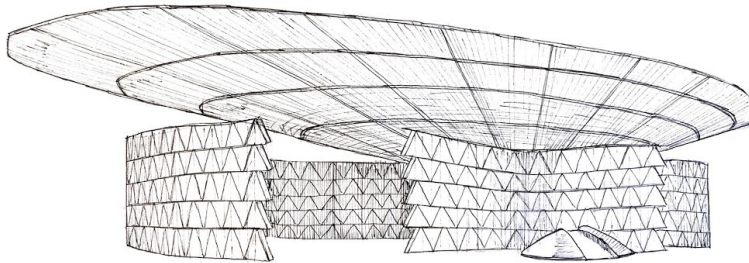
Serpentine pavilion

dočasný letní pavilon v Londýně

Kéré architecture

2017

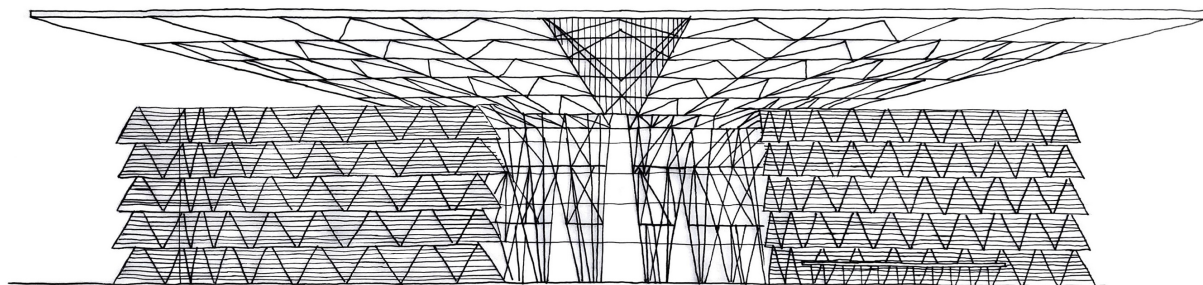
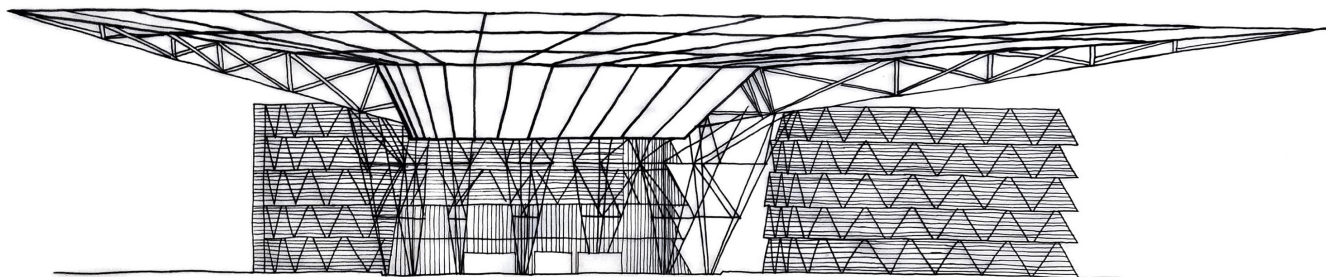
<https://www.kerearchitecture.com/work/design/serpentine-pavilion>

Stavba je dočasným objektem, který byl umístěn v létě roku 2017 před Serpentine Gallery v Londýně. Inspirován stromy, prostor má sloužit jako místo k odpočinku či setkávání, kde má návštěvník zároveň možnost se ukrýt před sluncem či deštěm. Hlavními principy jsou otevřenost a spojení s přírodou. Konstrukce se skládá z dřevěných bloků uspořádaných do trojúhelníkových modulů s drobnými mezerami, skrz které se dovnitř dostává světlo a vzduch. Střeška, zhotovena ze železa a transparentních materiálů, na tomto stromě představuje korunu.

analýza stavby

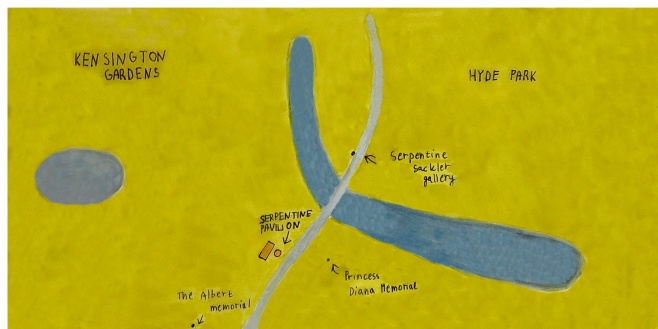
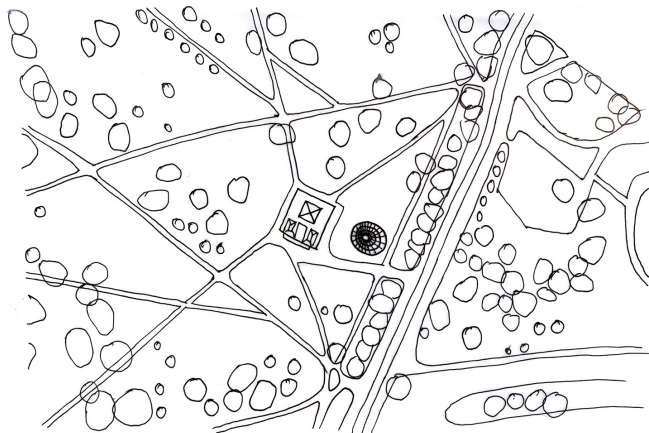

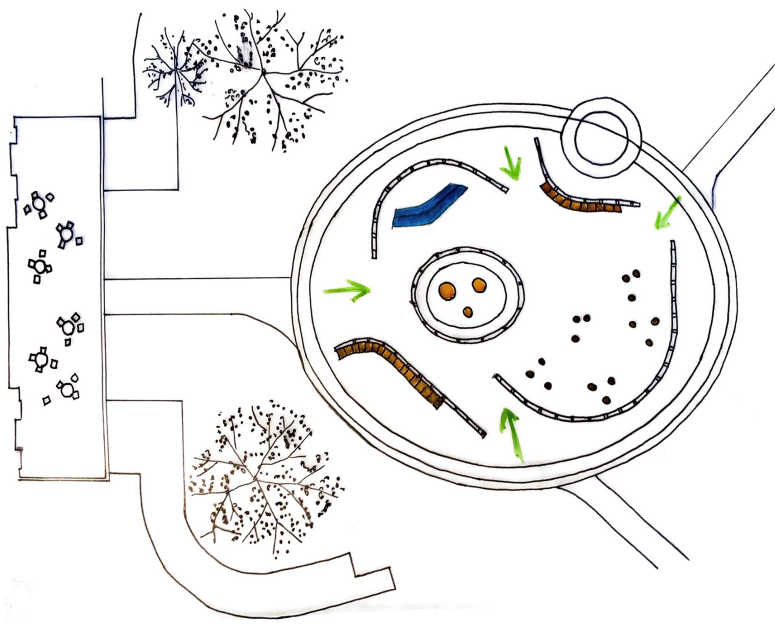
Francisovi Kéré, architektovi původem z Burkiny Faso, sloužil jako referenční "stavba" prostý strom, nacházející se v jeho rodné vesnici Gando.

Okolí stromu je veřejný prostor, který má dvě základní funkce: poskytování stínu a setkávání lidí. Se stejným účelem byl vytvořen objekt v Londýně, po dobu své existence byl komunitním místem, kde se odehrávaly aktivity nejrůznějšího druhu.

Modrá je v místě, kde Kéré vyrůstal, sváteční barvou. Na zdech byla použita pro podtržení výjimečnosti projektu. V Gando lidé v noci za tmy často chodí po vesnici a snaží se najít světlo. Kde je světlo, tam je oslava. Světlo v pavilonu je jako maják. Kdo ho spatří, tak ví, že je zván dovnitř.

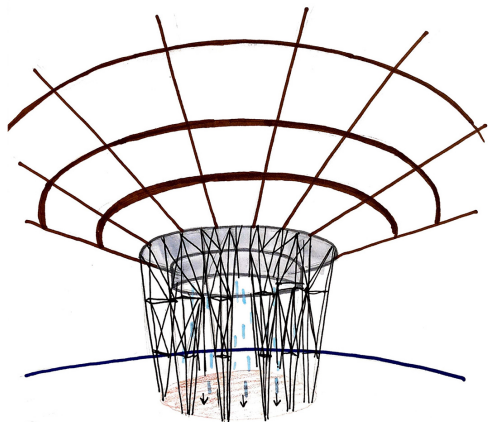

Serpentine pavilion je součástí Serpentine Gallery, instituce, která pavilon každoročně zaštiťuje. Od roku 2000 stojí pavilon před galerií každé léto po dobu tří měsíců. K jeho návrhu je vždy vyzván světový architekt, který do té doby v Anglii žádný projekt nerealizoval.

Na první pohled je zjevné, že klíčovým principem je otevřenost.

Volně plynoucí prostor pavilonu je ohraničen čtyřmi zdmi, mezi nimiž se nacházejí čtyři různé vchody. Sám autor prostor vnímá jako micro cosmos, komunitní místo. Střecha zakrývá tento micro cosmos pouze volně, mezi ní a zdmi je dostatek prostoru. Poskytuje stín, stejně jako koruna stromu.

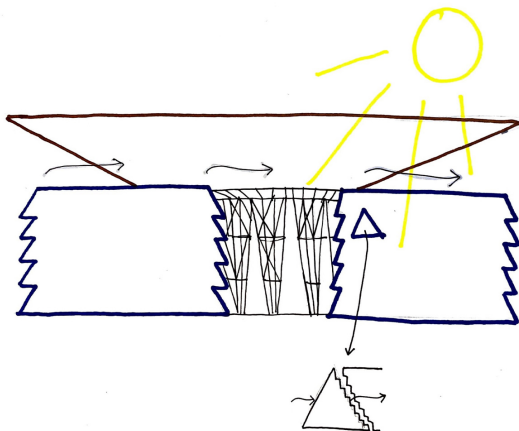

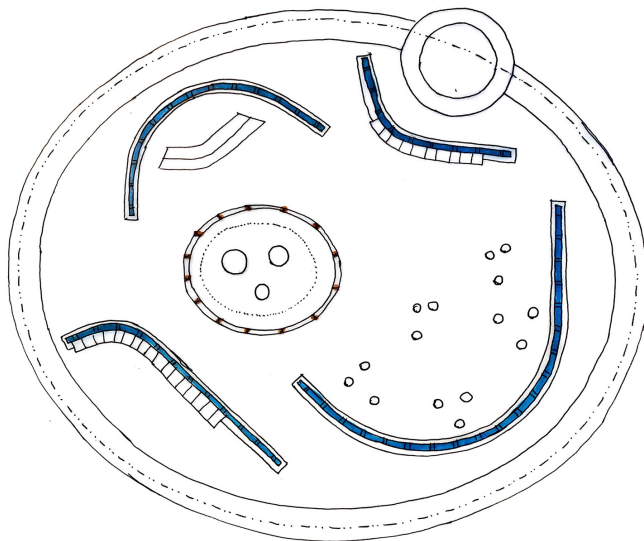
Prostor mezi zdí a střechou má dvě funkce:

1. přísun denního světla
2. volná cirkulace vzduchu.

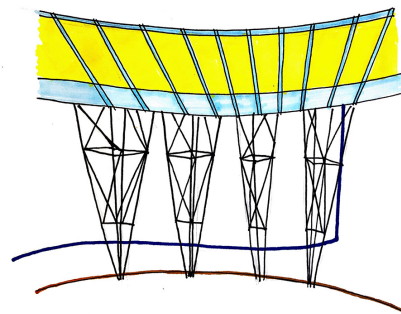
Tím je docíleno dojmu světlosti a transparentnosti. Ke stejnému účelu slouží i perforace ve zdi mezi jednotlivými trojúhelníkovými moduly.

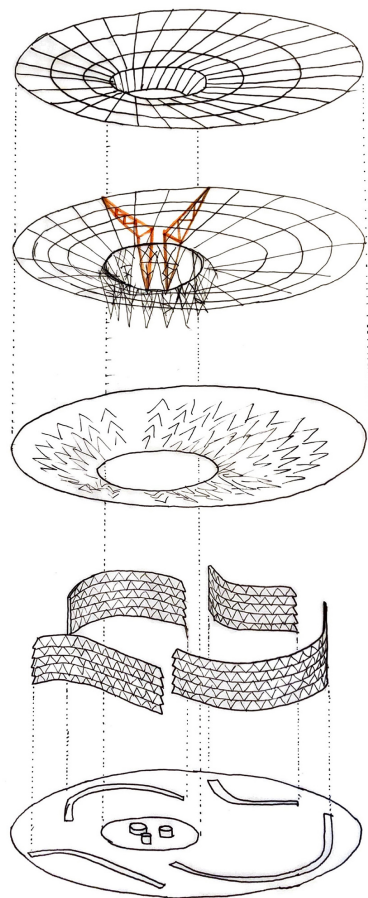
Jak tento umělý strom reaguje na déšť? Jako ten opravdový. Déšťová voda se do této struktury dostává skrz otvor ve střeše. Dále pokračuje do země, kde se nachází odvodňovací systém.

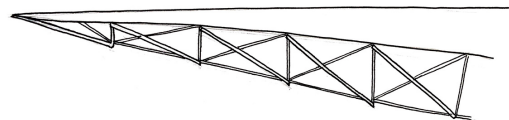
Objekt se skládá z dvou hlavních částí - zdi a střechy. Střechu podpírá 14 příhradových konstrukcí, které slouží jako sloupy. V místě otvoru jsou kovové prvky napojeny na umělohmotnou část, která v noci celý prostor iluminuje.

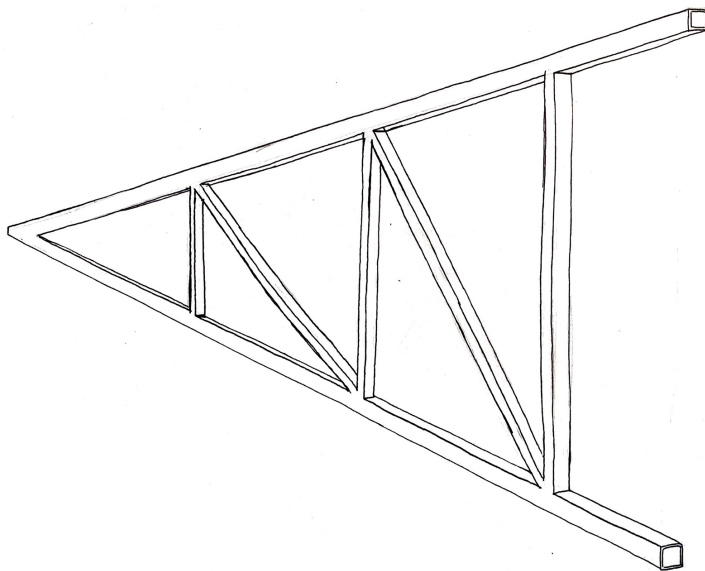

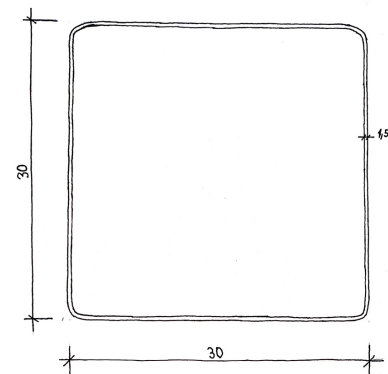
Střecha sestává ze tří částí:

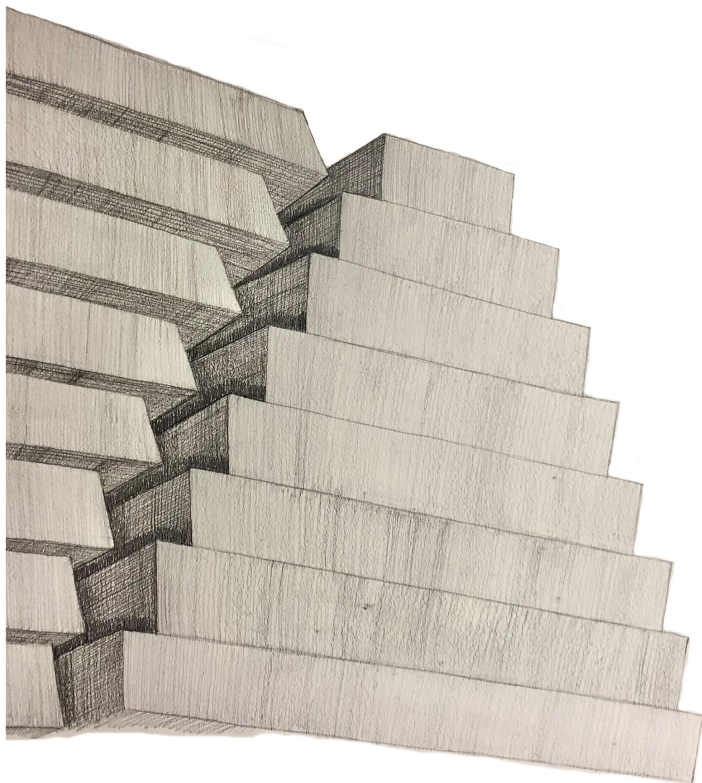
1. dřevěná konstrukce, viditelná zevnitř
2. nosná konstrukce - příhradová
3. vrchní část z polykarbonátu, viditelná z výšky

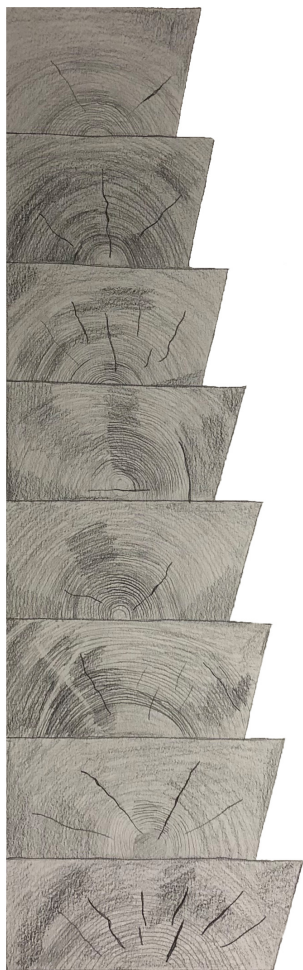

Nosná příhradová konstrukce podporující střechu je svařená z ocelových trubek čtvercového průřezu. Trubky mohou mít odhadem v průměru 30 cm, přičemž tloušťka stěny trubky je 1,5 mm.

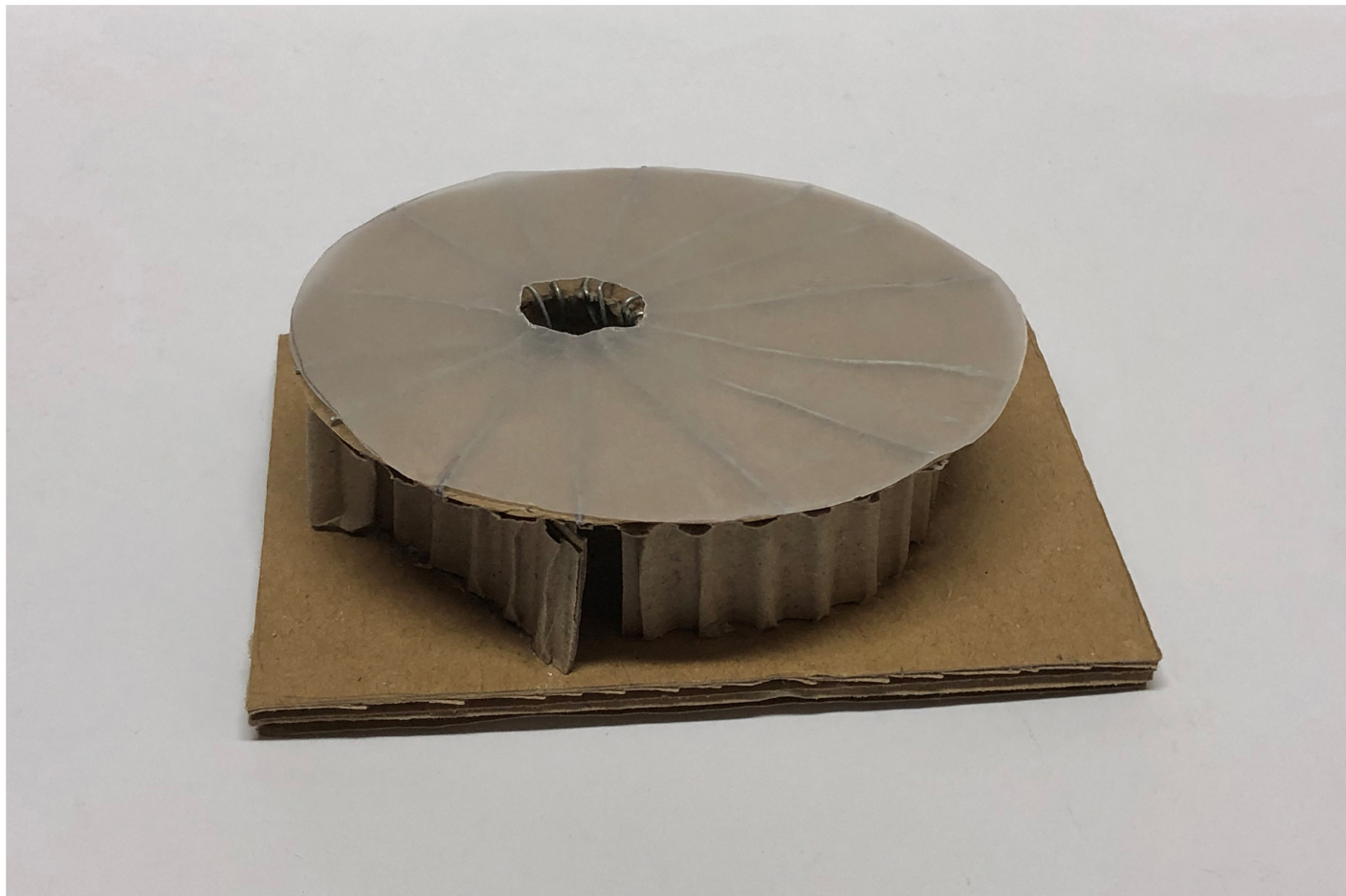

Stěny pavilonu jsou složeny z trojúhelníkových modulů. Každý takový modul je tvořen osmi tělesy tvaru komolého jehlanu.

K detailu trojúhelníkového modulu jsem přidala i řez, ze kterého jsou lépe pochopitelné proporce jeho jednotlivých částí. Na straně viditelné zvenku se jednotlivé tvary svislým směrem zmenšují/zvětšují, což tvaru dodává plasticitu. Oproti tomu na vnitřní straně jsou všechny hrany v jedné linii, tudíž zevnitř jsou trojúhelníky hladké.

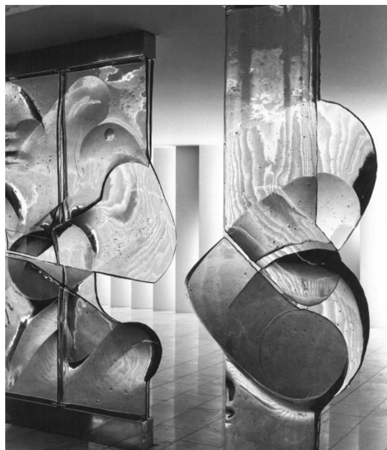
V řezopohledu jsem se také snažila přiblížit strukturu dřeva.

Z předmětů, které jsem našla doma, jsem vytvořila mé oblíbené místo - muzeum, nebo spíše galerii umění.

Nacházím se sama ve velkém sále. Prostor kolem mě působí velkoryse, otevřeně. Je krásný slunečný den a světlo se dostává dovnitř skrz velká okna. Ze všech stran mne obklopuje umění. Nic mě neruší, mám možnost vnímat umění všemi smysly a ponořit se do svých myšlenek. Místnost je až na pár dalších jedinců prázdná, slyším ticho, do toho občasné kroky a tlumené hlasy v pozadí. Matně slyším jakousi hudbu - je součástí vzdálených audiovizuálních instalací. Vnímám jen přítomný moment a to, co je kolem mě, zastavuji se, pozoruju, přemýšlím. Při přechodu k jednotlivým instalacím pozoruji zevnitř také zahradu, která působí klidným dojmem stejně jako interiér.

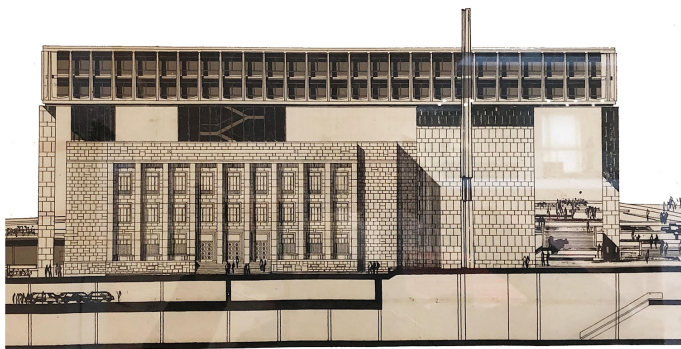
Na místě budovy Federálního shromáždění se dříve nacházela pouze novoklasicistní stavba pražské burzy peněžní a zbožní, v níž FS sídlilo. V roce 1965, když pouhá jedna budova přestávala potřebám FS stačit, byla uspořádána architektonická soutěž s požadavkem zachování původní budovy burzy.

Ateliér Karla Pragera přišel s inovativním plánem - umístit novou stavbu "nad" burzu a prostor tak rozšířit jak horizontálně, tak vertikálně. Stavba byla dokončena roku 1973 a nad vyspělými technologiemi, které byly použity tehdy žasl celý svět.

FS s přilehlým okolím bylo zamýšleno jako oáza klidu, obklopeno zelení, jako místo, kde se lidé budou cítit bezpečně a příjemně (což je v přímém kontrastu s dnešním stavem).

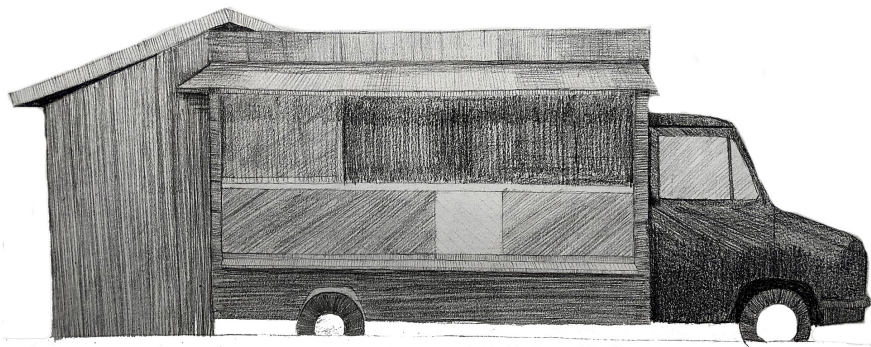
V interiéru i exteriéru se mělo nacházet více uměleckých děl, než jich můžeme vidět dnes. Důvodem je srpen 1968 a následná doba normalizace, kdy byl u nás omezen umělecký program.

Instalace, které se dnes v areálu nacházejí, však rozhodně stojí za zmínku, jako např skleněná plastika od významného dua Libenský-Brychtová či památník Jana Palacha.

Ve skupinách jsme analyzovali současný Šesták skrze výkresy a skici.
Zde je coffee truck zepředu a z bočního pohledu.

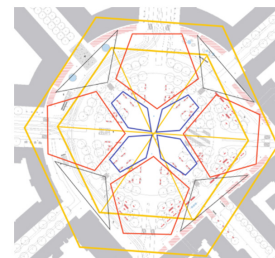
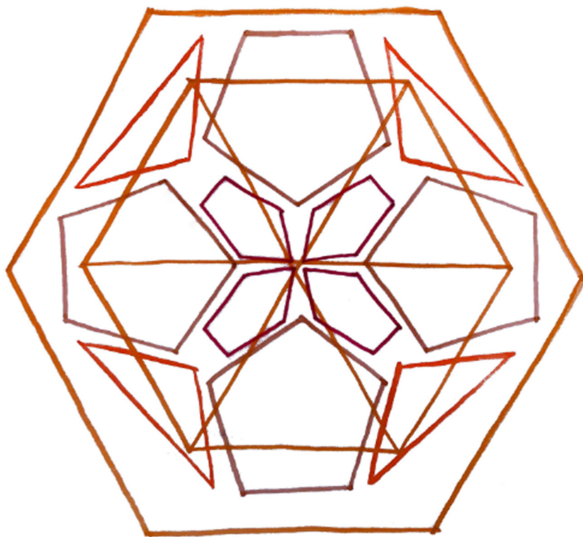

Na modelu o kruhovém půdorysu jsem zkoušela vytvořit stropní konstrukci. Tento typ stropu je spíše historický, nejvíc se podobá stropu kazetovému

Je v něm vyřezán otvor na schodiště, což je důvod proč konstrukce v tomto místě musí být podepřena.

Nový Kulaťák

Analýzu geometrických vztahů jsme zkoušeli na návrhu nového Vítězného náměstí na Praze 6 od ateliéru Hnilička Architekti.

geometrie v architektuře